

ÅRHUS STATSGYMNASIUM

Skoleåret 2005/06

Adresse:	Fenrisvej 33	Øvrige telefoner:	
	8210 Århus V	Lærerværelse:	86 15 84 89
Hjemmeside:	www.aasg.dk	Pedel:	28 14 22 57
Tlf.:	86 15 89 55	Kantinen:	86 15 22 02
	86 15 79 00 + lokalnr.		
Fax:	86 15 89 45		
E-post:	post@aasg.dk		

8615 7900 +

Rektor:

Keld Larsen

☎ # 35

Vicerektor og uddannelsesleder:

Anton Vinderslev

☎ # 36

Uddannelsesledere:

Lars Nordam Hansen

☎ # 32

Birthe Find Rasmussen

☎ # 52

Studievejledere:

Dorthe Antonsen

☎ # 43

Merete Hejl-Nielsen

☎ # 42

Marianne Høgsgaard

☎ # 42

Datavejledere:

Kaare Petersen

☎ # 47

Ruth Bräuner

☎ # 47

Bibliotekar:

Christian Bech Sørensen

☎ # 49

Årsskriftredaktion:

Lars Nordam Hansen

Vivi Guldborg

Gert Madsen

Jytte Petersen

Marianne Svenningsen

Fotos:

Lars Nordam Hansen

Anne Merete Frederiksen

Jysk Skolefoto

Layout & Tryk:

Delta Grafisk AS

Oplag:

1300

Indholdsfortegnelse 2006

	Side
Velkommen til ÅSG	
- fra rektor	4
- fra elevråd	5
Skolen oplevet	
En lærerkandidats møde med ÅSG	7
Så du røgen?	9
Skoleåret 2005/06	
Gymnasiereformen oplevet:	
- Reformen - et stemningsbillede	11
- Elevsynspunkt på den nye gymnasiereform	16
- Det naturvidenskabelige grundforløb på ÅSG	18
- Reformen set med humanistiske øjne	20
- Samfunds-fag med nye perspektiver	21
3g'ernes fodboldturnering	22
ÅSG Volleyballturnering anno 2006	24
Motion på ÅSG	24
Frivillig idræt på ÅSG	26
På ekskursion for dannelsen	28
Musicaltjubang	30
Kvium for skolen og livet?	32
Studietur til Madrid	33
Lektiecafé	35
We'll always have Paris - 2a i Paris	36
Turbo-revy og lanciers i overhalingsbanen	39
Bygninger og kunst	
Bygninger og inventar 2005/06	41
Udvalg og arbejdsgrupper	
Bestyrelsen 2006	44
Fællestimer på ÅSG	46
Operation Dagsværk	48
ÅSG's Venner	50
Elever 2005/06	
Ansatte ved Århus Statsgymnasium	55
Ringetider	68

Velkommen som elev på Århus Statsgymnasium

Da ansøgetallene til ungdomsuddannelserne løb ind i marts måned i år, viste det sig, at søgningen til det almene gymnasium var markant stigende på landsplan – og i ganske særlig grad i Århus. En stigning var forudset, men ikke, at den ville blive så stor. Der kan være forskellige grunde til det. Måske har mange sidste år udsat gymnasiestarten, fordi de lige ville vente og se, hvordan det gik med gymnasiereformen. Måske har den politiske uro om 10. klasse i år fået mange til at vælge gymnasiet allerede efter 9. klasse. Men under alle omstændigheder glæder vi os over, at så mange har valgt at sigte mod en studentereksamen. For det betyder, at rygtterne om det første år under den ny gymnasiereform åbenbart ikke har været afskrækkende – tværtimod.

Århus Statsgymnasium fik over 300 ansøgere. Vi optager normalt 8 nye klasser – ca. 224 elever – men heldigvis har presset på de andre gymnasier også været stort, så Århus Amt har givet os mulighed for at optage en ekstra klasse, dvs. ca. 252 elever.

Dermed har skolen nu en samlet overbelægning på 2 klasser. Det kan blive lidt trangt, men vi stuver os sammen og finder plads. I skal i hvert fald være velkomne alle sammen – for som det for mange år siden hed i en berømt sæbereklame: "Der er altid plads til en til...".

I gymnasiet bygger vi videre på det, du allerede har lært i grundskolen. Du vil på skemaet finde en række fag, du kender, men du vil også finde ud af, at der nu arbejdes med fagene på en anden måde. Du vil også blive udsat for

en række nye fag. Tilsammen vil disse fag – gamle som nye – give dig en bred indsigt, så du er velorienteret, når du skal starte på livet efter gymnasiet. Dertil kommer, at du i nogle fag vil få særlig mulighed for at fordybe dig og specialisere din viden. Din specialisering vil til dels afhænge af, hvilken studieretning du kommer på efter grundforløbet. Men du skal være klar over, at ca 70% af undervisningen i det almene gymnasium er fælles for alle elever. Når man kommer ud med en studentereksamen, har man en meget bred vifte af uddannelsesmuligheder.

I gymnasiet arbejdes der også med at udvikle dine mere personlige kvalifikationer: selvstændighed, kreativitet, ansvarlighed, evnen til at samarbejde og til at opsøge og vurdere viden.

Målet for arbejdet med dine faglige og personlige kvalifikationer er, at du gennem de 3 år i gymnasiet skal udvikle dig fra skoleelev til studerende, der på egen hånd er klar til at tage fat på en videregående uddannelse.

Men gymnasiet handler ikke alene om skolefag og kvalifikationer for fremtiden. Det handler også om menneskelig udvikling her og nu – om kammeratskab, fælles oplevelser, studieture, temadage, fester og engagement i forskellige aktiviteter uden for skoletid: musik, billedkunst, idræt, filmklub, elevråd, musical, skoleblad og hvad der nu ellers tages initiativ til i løbet af skoleåret.

Når du går op ad den brede trappe den første dag efter sommerferien, vil du nok opleve

Elevrådet på Århus Statsgymnasium

skolen som en grå, stram og retlinet bygning fyldt med fremmede mennesker. I løbet af få dage vil du imidlertid blive del af et skolefællesskab. Bag de grå mure udfolder der sig et liv i mange farver. Og her handler det om, at du tager aktivt del i det og engagerer dig – både i det sociale og i undervisningen. Gør du det, er der sikker gevinst!

Jeg ønsker, at du må få tre rigtig gode år på Århus Statsgymnasium!

Keld Larsen
rektor

er din mulighed for at tage aktivt del i din og dine venners hverdag på skolen. Elevrådets rolle er at varetage elevernes interesser og at være talerør til skolens ledelse. Samtidig er det en enestående mulighed for at møde andre engagerede mennesker på tværs af klasser og årgange. Ikke mindst får du en indsigt i skolens dagligdag og er med, hvor tingene sker.

Elevrådet holder møde ca. en gang om måneden, hvor vi diskuterer og tager stilling til forskellige initiativer, sager eller problemer. Dette kan være lokale ting på skolen som skoleblad, fællestimer og rygepolitik, men det er dog ikke kun disse lokale emner, vi beskæftiger os med. Gennem et tæt samarbejde med elevorganisationen Danske Gymnasieelevers Sammenslutning (DGS) arbejder vi for både på regionalt og nationalt plan at gøre opmærksom på vores holdninger og rettigheder som gymnasieelever. 60.000 gymnasieelever står landet over sammen under mottoet: "Sammen står vi stærkest".

Alt, der har med elevernes hverdag at gøre, vedrører os.

I begyndelsen af hvert skoleår vælges i samtlige klasser to elevrådsrepræsentanter, som har til ansvar at repræsentere deres klassers holdninger og viderebringe idéer og kritik til de månedlige elevrådsmøder. Efterfølgende bringer de relevante informationer tilbage til deres klasser.

Som elevrådsaktiv har du mulighed for at vælge dig ind i forskellige udvalg, hvor elever sidder sammen med lærere. Af udvalg kan nævnes elevaktivitets-, bygnings- og miljøud-

valget samt skolebestyrelsen. Derudover har vi også udvalg internt i elevrådet, som bl.a. beskæftiger sig med aktiviteter og arrangementer på skolen, skolebladet og forskellige initiativer fra DGS.

Udover elevrådsmøderne foregår der også sociale arrangementer uden for skoletiden for at styrke det sociale sammenhold i elevrådet. I begyndelsen af skoleåret tager vi på en hyttetur for hele det nye elevråd, hvor vi diskuterer, hvad elevrådet er, hvorfor man overhovedet har brug for et elevråd, og vi bliver skolet i at være knippedygtige elevrådsaktivister. Om aftenen holder vi fest og lærer hinanden at kende.

I ny og næ kan det dog også ske, at der bliver taget initiativ til elevrådsaftener og fester.

Så hvis du er interesseret i at have indflydelse på skolens liv og lære seje mennesker at kende - så stil op til elevrådet!

Vi glæder os til at se dig!

(k)ærlige hilsner fra

*Jette 2y, Signe 2d og Sofie 2d
- på vegne af elevrådet*

En lærerkandidats møde med ÅSG

Surfer man rundt på ÅSGs hjemmeside, vil man på et tidspunkt støde på udtrykket ”lærerkandidat”. Er man ikke bekendt med dette udtryk, er der hjælp at hente i en kommende udgave af Brøndums Encyklopædi, hvor der står:

”En lærerkandidat er en elev, der er blevet voksen, der er blevet en elev. Var man en flue på væggen, ville man i hvert eneste frikvarter på et hvilket som helst gymnasium kunne iagttage sådanne voksen-elever, der omhyggeligt forsøger at træde i fodsporene efter en erfaren lærer og med stor flid bærer dennes taske. Lærerkandidaten betragter den erfarne lærer som en gud og ønsker at blive formet i dennes billede, så han eller hun med tiden selv kan blive en rigtig lærer. Se også: Flinkeskolen.”

Uddannelsen til gymnasielærer tager i alt to år. På ÅSG er vi otte lærerkandidater – fire på første år og fire på andet år. Selv er jeg på kanten til at afslutte det første år. Uddannelsen er opbygget således, at man det første år skiftevis underviser og observerer i sine vejlederes klasser, mens man det andet år underviser i sine egne klasser. Sideløbende hermed deltager man i kurser i teoretisk pædagogik, fagrettet undervisning, IT, projektarbejde, teamsamarbejde, tværfagligt

samarbejde, kompetenceudvikling, skolekultur og organisationsteori. Hertil kommer faglig supplering på universitetet af to omgange på det første år.

Som lærerkandidat skal man afprøve forskellige arbejdsformer og finde sine egne ben i rollen som underviser. Indimellem får undervisningen derfor eksperimentets karakter, men min oplevelse er, at eleverne tager godt imod nye pædagogiske tiltag. En væsentlig del af uddannelsen består i at reflektere over egen praksis (fx kropssprog, øjenkontakt, stemmeføring, udnyttelse af rummet, sammenhæng mellem kropssprog og verbal kommunikation, anvendelse af tavlen, lektionens struktur, valg af arbejdsformer, spørgeteknik, taksonomiske niveauer, elevaktivitet, hvordan indledes og afsluttes modulet?). I perioder kan man som lærerkandidat godt opleve, at arbejdsopgaverne vokser ind i himmelen: PR-møder, logbogsrefleksioner, IT-opgaver, udarbejdelse af forløbsplaner, møder med vejledere og kursusleder, lære 200 nye navne at kende, forberedelse af undervisningen, kopiering og efterbehandling af undervisningen, men mødet med eleverne i klasseværelset minder en om, hvorfor det var, at man gerne ville være i gymnasiets skole.

Min egen gymnasietid foregik ude på den jyske hede – et landskab stort set uden højdeforskelle, fladt og nøgent – i starten af 90'erne. Udsigten fra gymnasiet var mod vest en bar mark og mod øst et rodet industrikvarter under stadig ombygning og udvidelse. På Fenrisvej er det anderledes: Her er man højt hævet over byen, og på klare dage er der fra lokale 17 udsigt ud over hele det sydøstlige Århus. Det er byens bedste udsigt. Sådanne udsigter er naturligvis et billigt trick fra naturens side, men det virker.

Når jeg nærmer mig skolen, sker det altid fra sydsiden (jeg kommer nede fra centrum). På disse cykelture på vej op mod ÅSG – og det er virkelig en opstigning, især turen gennem kolonihaverne – og opturen fortsætter, når man skal ind på skolen, med trapperne – sker det indimellem, at erindringer fra min egen gymnasietid pludselig popper op i bevidstheden: Min engelsklærer, der altid snakkede om prutter i forskellige varianter – søde, sure, drøje; min historielærer, der havde bukserne fastspændt så langt oppe om livet, at der mellem sokkerne, der var røde som hans politiske overbevisning, og den nederste buksekant altid var et større stykke bar hud; gymnasiefesten, hvor min kammerat Søren kom til at kaste op på vores kemilærer; at kure med bar røv hen ad et sæbebelagt gulv, når vi havde

gymnastik; studieturen til Prag, hvor vi drak øl sammen med den daværende præsident Vaclav Havel på en pub, osv. Gymnasietiden var temmelig hård, men også fuld af mindeværdige og morsomme oplevelser, og varige venskaber blev knyttet.

I min egen gymnasietid var holdningen: "Man skal jo videre, ikk'og?". Nogen tid efter opdagede jeg, at det faktisk havde været nogle helt centrale år. Den brede dannelse, som gymnasieskolen tilbyder – personligt, socialt og fagligt – danner en sokkel for det videre liv. En sokkel, hvorfra ting kan gro. Jeg opfatter det som et privilegium nu som næsten-lærer at kunne få lov til at bidrage til etableringen af denne sokkel – at være med til at udvide grænserne for elevernes forståelse af deres omverden og af sig selv, at være med til at etablere et rum, hvori orienteringspunkter for resten af livet bliver til.

ÅSG har jeg oplevet som et forrygende sted at være. Kollegerne er dygtige og deler villigt ud af deres viden og erfaring, når man har behov for det. Eleverne er søde og udstyret med en energi, der virker smittende. Deres nysgerrighed, de humoristiske bemærkninger og uforudsigeligheden i mødet med dem gør det sjovt at være lærer... *in spe*.

Henrik Holch

Så du røgen?

I de gode gamle tider var vi alle rygere, omend af to slags: aktivrygerne og passivrygerne (betegnelsen "ikke-ryger" var jo blot et røgslør), og det gav ofte anledning til røg i køkkenet, hvad etymologien til "ryge" måske kan forklare: oldnordisk "rjúka" betød "dampe, lugte, stinke", vistnok af en rod med betydningen "bryde frem, ræbe, kaste op", så det kan ikke undre, at de to grupper måtte ryge uklar. Og da passivrygerne ikke blot var de fleste,

men også lige så (til-)røgede, som de aktive var spgede, gik mange års socialdemokratisk lighedsdrøm op i røg, aktivrygerne kom fra asken og i ilden og måtte stikke piben ind eller ryge og rejse. Indtil videre har kun den fugl Fønix kunnet rejse sig af asken.

*Karl Peter Juhl
ex-ryger*

Studenter 2005

Reformen – et stemningbillede

To forhold har været helt afgørende for, hvordan ledelsen har oplevet indførelsen af gymnasireformen.

For det første undergår den offentlige sektor i disse år en voldsom decentraliseringsproces. Virkeligheden er blevet så kompleks og så foranderlig, at staten har opgivet at regelstyre det offentlige ned i alle detaljer. Tanken bag er, at man på Christiansborg eller i statsapparatet ikke kan have detailindsigt i de mange offentlige områder. Man har bedre forstand på at gøre tingene ude på de enkelte institutioner. Det er selvfølgelig en meget sympatisk tanke.

I stedet for regelstyring skifter staten så til rammestyring – det vil sige, at vi får formuleret nogle overordnede målsætninger og ram-

mer for gymnasiet, som vi så skal udfylde efter bedste evne. Men det betyder også, at alle de beslutninger, som tidligere efter analyser og forhandlinger blev taget centralt, nu skubbes ud på den enkelte skole. At gennemskue problemerne, fortolke rammerne, opfinde måder at gøre tingene på, forhandle sig til enighed og informere medarbejderne og eleverne – alt dette arbejde rykker ud på skolerne.

For det andet er gymnasireformen blevet gennemført med en enorm hastighed – dvs. at de lovgivningsmæssige rammer dårligt nok har været på plads, inden de skulle realiseres i den konkrete undervisning. Som vores undervisningsdirektør i Undervisningsministeriet, Jarl Damgaard, ynder at udtrykke det: "Vi asfalterer, mens vi kører.". Derfor har

livet i ledelsen det sidste år også udformet sig som et hækkeløb af frister – en nærmest permanent fornemmelse af, at alt burde være færdigt i går.

Kun nogle af de mest centrale forhold har vi kunnet nå at drøfte bredt i medarbejderkredsen, mens andre forhold alene har været behandlet i udvalg eller i ledelsen.

På kontoret har spørgsmålene hobet sig op: Hvordan skal sammensætningen af næste års studieretninger se ud?

Hvordan skal fagenes timer anbringes over de tre år? Skal 2. fremmedsprog først begynde efter jul? Hvilket naturvidenskabeligt fag skal ligge i grundforløbet?

Hvor mange forløb skal der være i 1g i almen studieforbereelse, og hvilke fag skal deltage?

Hvilke opgavetyper skal eleverne skrive i de enkelte fag. Hvor lang tid skal eleverne bruge på de enkelte opgavetyper, og hvor lang tid skal faglæreren bruge på at rette opgaverne?

Hvordan skal vi tilrettelægge evalueringen i de nye discipliner efter grundforløbet? – Screening, skriftlige opgaver, mundtlige prøver, synopsis-prøve?

Hvornår skal der gives karakterer? Og er det

stadig den gamle karakterskala?

Hvor mange møder skal teamet og de andre faglærere holde om klasserne?

Hvordan organiserer vi efteruddannelsen af lærerne?

Hvordan får vi lærerressourcerne til at passe med reformens krav?

Kan vores bygninger overhovedet imødekomme de krav til undervisningsformer, som ligger i reformen?

Hvordan får vi eleverne, der har ønsker til 12 forskellige studieretninger, fordelt på de 8 studieretninger, som vi må oprette, så vi sikrer størst mulig elevtilfredshed?

Hvordan får vi på en rimelig og fair måde fordelt eleverne på de ganske få valgfagshold, der er tilbage i det ny gymnasium?

Kan elever uden videre skifte kunstnerisk fag og 2. fremmedsprog til december?

Og sådan bliver det ved. Og hver gang har vi måttet starte en proces – lille eller stor – for at finde frem til et fornuftigt svar. Det virker befriende rart, når en flok elever bare kommer ind og spørger, om de ikke kan låne en fodbold til middagsfrikvarteret. Her er endelig et problem, der kan løses med det samme – så ser man op og opdager, at det ganske rigtigt er blevet forår, og at fodboldbanen er grøn igen.

Det er som leder frustrerende ikke uden videre og med det samme at kunne give klar besked, og det er ligeså frustrerende for medarbejdere og elever hele tiden at skulle afvente retningslinjer og beslutninger.

For at føje spot til skade, så er Undervisningsministeriet naturligt nok uhyre interesseret i at

vide, hvordan det nu går med reformen. Derfor har man hyret et utal af forskningsinstitutioner, konsulentfirmaer og evalueringsinstitutter til at udsende spørgeskemaer om alt muligt til skolerne og gennemføre langvarige interviewundersøgelser med elever, lærere og ledelse. Helt OK – men det har taget utrolig meget af den tid, vi ikke har.

Ja, besvær har det givet, men det gør ikke noget, når det er meningsfyldt. Når alt kommer til alt, er gymnasireformen er en rigtig god og tiltrængt modernisering af gymnasiet.

En af reformens store landvindinger er det forøgede samarbejde mellem fagene. Vi har her på skolen gennem mange år satset på fagsamarbejder, men de har ofte været vanskeliggjort af det gamle gymnasiums mange opsplitninger af eleverne på valghold. Nu undervises eleverne i deres stamklasse i størstedelen af deres fag – og derfor er fagsamarbejdet også umiddelbart lettere at sætte i gang. Desuden er der indført en ny timeramme på 10% af den samlede undervisningstid med betegnelsen "almen studieforberedelse". Denne ramme er netop ment som muligheden for og forpligtelsen til samarbejde. Almen studieforberedelse er blevet en central disciplin i gymnasiet med en afsluttende synopsis-eksamen.

Gymnasireformen stiller også krav om at se elevens kompetenceudvikling som samlet projekt. Hele gymnasieforløbet skal styres mere

sammenhængende, så der er tydelige mål og tydelig progression og variation i arbejdsformer. For at sikre denne sammenhæng er der til hver klasse knyttet et team af lærere.

Gymnasireformen lægger op til nye arbejdsformer - herunder projektarbejdsformen, som vi i forvejen har gode erfaringer med på skolen. Dertil kommer, at der er indført en række nye eksamensformer, som i højere grad end tidligere lægger vægt på elevens selvstændige arbejde med et stofområde.

Studieplanen er et nyt begreb i gymnasiet. I studieplanen redegør faglærerne for målet med undervisningen i de enkelte semestre, og efter semesteret registrerer læreren, hvad der faktisk er arbejdet med.

Ved hjælp af studieplanen kan teamlærerne koordinere forløbet og være med til at sikre progressionen, arbejdsformerne og fordelingen af elevernes arbejdsbelastning. En stor del af studieplanen er offentlig tilgængelig, således at også forældre og andre interesserede

kan følge med i skolens arbejde. Den er således ikke alene et planlægnings- og registreringsværktøj for lærere og elever, men den er også med til at sikre den åbenhed i undervisningen, som lovgivningen pålægger skolen.

Men alt har en bagside. Blandt ulemperne ved reformen er de kunstneriske fags placering. Musik og billedkunst var tidligere obligatoriske fællesfag, men er nu valgfag på linje med mediefag og dramatik. Musik og billedkunst er således svagere placeret efter reformen.

Det samme gælder fremmedsprogene. Engelsk (B) er obligatorisk, og dertil vælger alle et 2. fremmedsprog (tysk, fransk eller spansk). Reformen er imidlertid skruet sammen på en sådan måde, at det bliver svært for eleverne også at vælge et 3. fremmedsprog. Det er også svært at få flere utraditionelle fremmedsprog ind i fagrækken. Jeg synes, at dette er et problem i en tid, der i den grad kalder på globalisering.

”Hvor der handles, der spildes” hedder et gammelt dansk ordsprog. Enhver forandring har omkostninger, men giver også nye muligheder. Gymnasireformen som rammelovgivning har i det mindste den store fordel, at den er åben for vedvarende forandringer – eksempelvis af skolens udbud af fag og studieretninger og for måden at tilrettelægge undervisningen på. Men det betyder selvfølgelig også, at der ikke er udsigt til, at den ”normalitet”, som man i pressede stunder længes efter, nogensinde indtræffer. Forandringen er blevet permanent – men det gælder jo rigtig mange steder i vores samfund.

Vi asfalterer ganske rigtigt, mens vi kører. Vi er allerede kommet langt ud af vejen, og når det er lykkedes for os, så skyldes det mest af alt en imponerende indsats fra en engageret og kvalificeret lærerstab.

Keld Larsen
rektor

Elevsynspunkt på den nye gymnasiereform

Endnu et år er ved at være gået på Århus Statsgymnasium. Alt virker udadtil, som om der er uforandret på skolen, og alt er ved det gamle. Stressede elever forsøger i sidste øjeblik i forhallen eller i studieområdet at gøre sig klar til næste time, ved kantinen står elever proppet for at få deres mad. "De store" har lige overstået deres terminsprøver, og os "små" 1g'ere er så småt ved at falde til på det nye sted, som vi forhåbentlig skal bruge de næste tre år af vores liv på med forventet slid og slæb. Og dog er mange vilkår ved gymnasiet indadtil forandret for de nyankomne 1g'ere i 2006.

Man kan spørge sig selv, hvad det egentlig var, at vi nuværende 1g'ere forventede af det nye gymnasium, da vi gik ind som prøvekandidater til en helt ny spændende gymnasiereform, som folkeskolelærere, studievejledere eller rektorer rundt omkring i landet med god grund kendte meget lidt til. Det var meget svært at finde ud af, hvad man skulle forvente. Før vi startede på gymnasiet, havde vi fået mange flotte, farvestrålende og let overskuelige pjecer over de forskellige studieretninger, som vi kunne vælge. Det virkede, som om alt var velplanlagt og klar til, at 280 nye elever skulle starte på gymnasiet. Det troede mange elever i hvert fald. Men det var det langt fra...

Efter en måned eller to begyndte det at gå op for os, at vi rent faktisk skulle vælge studieretning igen. For os, der var i tvivl om, hvorvidt vi var i den rigtige studieretning, begyndte vores hverdag for første gang rigtig at blive stresset. Nu var den før så let overskuelige pjece om studieretninger lige pludselig blevet meget uoverskuelig.

Før vi begyndte, valgte vi et kunstnerisk fag. Det skulle vise sig at have langt større betydning, end vi vidste af, idet vi fandt ud af, at det fag skulle spærre for, at vi kunne få den studieretning, som vi gerne ville have. Det var desuden ikke kun den faglige faktor, der spillede ind på, hvad folk ville vælge. Folk begyndte at kigge sig rundt efter, hvilke personer der sad i de forskellige klasser og sammenholde med de venskaber, man havde skabt i sin første klasse, og ville man mon have kræfter og en chance for at lave et godt førstehåndsindtryk i den nye klasse, som allerede var fasttømret?

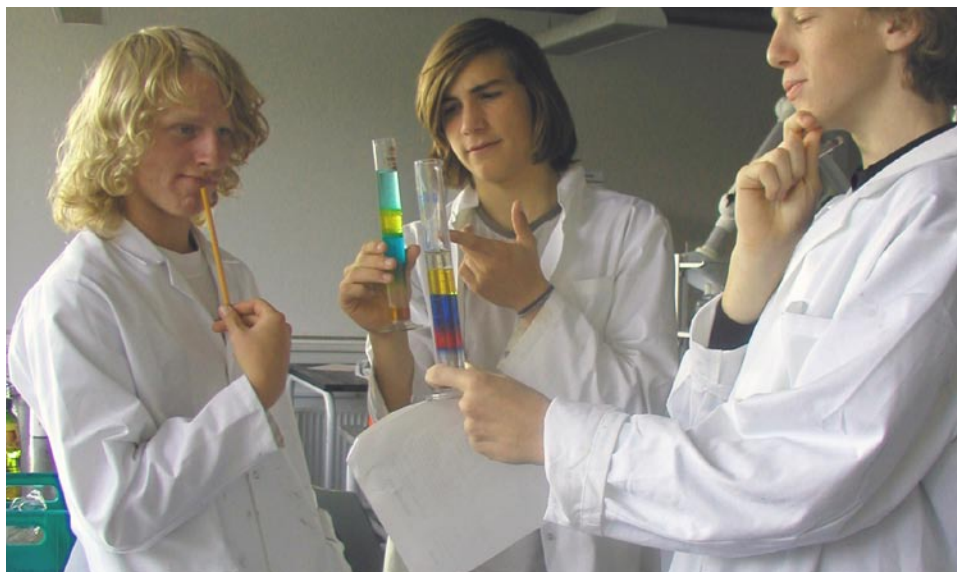
Som forventet af os, der valgte at skifte klasse, måtte vi bruge en masse ekstra tid og kræfter på endnu en god opstart, som alle ved er meget vigtig at lave. De fleste er kommet godt ind i deres nye klasser. Nogle er mere eller mindre tilfredse med den studieretning, som de er endt i. Der er generelt stor tilfredshed hos os, der har skiftet klasse, og så er vi jo så heldige, at vi har fået venskaber også på tværs af klasserne. I løbet af det snart forløbne år har der været en masse forvirring blandt eleverne omkring de forskellige nye fags (AST, ASP og NVG)

indbyrdes status, hvornår ens eksaminer ville blive holdt og hvilke karakterer, der kommer til at gælde i sidste ende, hvilket vi godt kunne bruge mere information om.

Men vigtigst af alt ved at gå på et gymnasium er dog stadig, at eleverne lærer noget, og at en masse nye venskaber bliver skabt i - og ved denne reform også på tværs af - klasserne. For sådan virker reformen heldigvis også. Så måske er en del alligevel ved det gamle.

Nanna Torlyn, 1x

Det naturvidenskabelige grundforløb på ÅSG

Et af de nye elementer i gymnasiet efter reformen er det naturvidenskabelige grundforløb, også forkortet NV. I det naturvidenskabelige grundforløb skal vore nye 1g elever introduceres til de fire naturvidenskabelige fag: biologi, fysik, kemi og naturgeografi. Målet er at vise såvel fællestræk mellem de fire fag som forskelligheder og således gøre det lettere for eleverne at vælge den rette studieretning og de rette naturvidenskabelige fag.

Det naturvidenskabelige grundforløb strækker sig over 32 lektioner med 8 lektioner til hvert fag, og på ÅSG valgte vi i 2005 at placere det i starten af skoleåret, nemlig i perioden fra skolestart til efterårsferien. Vi valgte desuden at arbejde med ét fælles tema - VAND.

Undervisningen var struktureret således, at fagene arbejdede sammen to og to, så eleverne først arbejdede med vand i 4 uger fx. i fysik og naturgeografi og dernæst i 4 uger med samme overordnede emne, men nu i fagene kemi og biologi. Fagene var kombineret på forskellig vis i de forskellige klasser. I de 8 uger blev der arbejdet både teoretisk og eksperimentelt såvel på skolen som uden for.

Der var rigtig mange fordele ved det koncentrerede forløb, så det vil vi gentage næste skoleår. Eleverne fik et kort, men godt indblik i den måde, vi arbejder på i de naturvidenskabelige fag. Der blev undersøgt sjove og sære fænomener, og forhåbentlig blev vore elever både klogere og mere nysgerrige efter at forstå de naturfænomener, der omgiver os.

Forløbet blev afsluttet med en skriftlig rapport, som dannede udgangspunkt for en individuel mundtlig prøve. Det var en stor fornøjelse

at se, hvorledes eleverne tog opgaven dybt seriøst og leverede rigtig mange gode præstationer.

Set i bakspejlet har det som lærer for 5 grundforløbsklasser været meget spændende, men ind imellem også lidt barskt at være lærer på det naturvidenskabelige grundforløb. Det var for en del af de implicerede lærere en periode med rigtig meget arbejde - ind imellem også alt for meget. Efter 8 lektioner, hvor man lige netop havde lært klassen at kende, var det trist at skulle sige farvel for at suse videre til den næste i rækken. Undervisningen blev måske heller ikke så tværfaglig, som vi kunne ønske - blandt andet fordi der ikke var mulighed for tolærerordning. Noget gik dog rigtig godt, og resten kan vi forhåbentlig gøre bedre næste skoleår.

Vivi Gammelgaard

Reformen set med humanistiske øjne

Som humanist med fagene fransk, latin og oldtidskundskab har den nye reform ændret min hverdag. I nogle uger arbejder jeg 60 timer - i andre betydeligt mindre. Under forløbet i almen sprogforståelse (AP) skal jeg som eneste latinlærer give alle 1g eleverne et latinforløb på 10 lektioner, alt mens nogle af mine dansk- og sprogkolleger underviser i den øvrige del af almen sprogforståelse. Efter endt forløb er samtlige dansk- og sproglærere forpligtiget til at følge op på det stof, der er blevet gennemgået. Forløbet er nøje planlagt mht. rækkefølge og indhold, således at eleverne oplever en meningsfyldt sammenhæng i almen sprogforståelse. Nu er nøgleordet samarbejde.

Mine fag fransk og oldtidskundskab er også bundet op til et samarbejde med andre fag under almen studieforberedelse (AT). I indeværende skoleår har fransk været med i projektet Minoriteter i Europa i samarbejde med matematik og samfundsfag, som har givet mit fag en ny dimension - en dimension som jeg ikke selv er uddannet til at give. Fokus er nu flyttet fra det rent sproglige til det mere kulturhistoriske. Jeg er stadig faglærer, men indlæringen af selve sproget er under et sådant projekt mindre i fokus. Under det omtalte projekt så eleverne "La Haine" (Hadet), hvor én af hovedpersonerne siger, alt imens han falder ned fra 50. etage: "Indtil nu går alt godt. Det er landingen, der tæller".

På samme vis er det også altafgørende, hvorledes vi får den nye reform til at lande, når vi har afprøvet den gennem et helt gymnasieforløb. Det faglige udbytte er det helt centrale, og her vil jeg nødig gå på kompromis. Når Seneca siger "Non scholae, sed vitae discimus" (Vi lærer ikke for skolen, men for livet), så

ved han udmærket, at livet kræver andet end lærdom. Seneca erkender nemlig, "vivere est militare" (at leve er at kæmpe). Derfor er det også vigtigt, at vi giver vore elever så mange kompetencer, at de kan forlade gymnasiet som helstøbte unge mennesker. Netop det lægger den nye reform op til, og heri ser jeg dens styrke.

Ruth Bräuner

Samfundsfag med nye perspektiver

- reformen set med samfundsvidenskabelige øjne

Gymnasireformens vinde har blæst ind over den danske gymnasieskole i dette skoleår, hvor vi har asfalteret den nye reforms vej, mens reformvognen kører. Reformen har betydet store ændringer for både elever, lærere og selve skoleorganisationen. Fagene skal nu tænkes tilhørende bestemte fakulteter, ligesom hos storebroderen, universitet, hvilket kan give visse forviklinger, for hvilket fakultet hører et fag egentlig til?

Det samfundsfaglige fakultet bestående af samfundsfag og erhvervsøkonomi på ÅSG har oplevet store forandringer med reformen, bl.a. er lærersammensætningen i samfundsfagsgruppen blevet markant ændret, idet der pt. er fire lærere i uddannelsesstillinger ud af en faggruppe på otte.

I forhold til samfundsfag er der sket mindst to store forandringer med reformen. For det første skal der nu undervises på C-niveau i 1g, hvilket man har været "skånet" for tidligere. Dette skifte i niveau fra undervisning udelukkende på A- og B-niveau har medført en hel del forandringer i den måde, undervisningen skal planlægges og udføres på, idet eleverne ikke længere har valgt samfundsfag frivilligt, men en del nu er "tvunget" til timerne og absolut ikke kan se det interessante og vigtige i, om den danske statsminister hedder Kjærsgaard, Frederik eller Fogh. Det var fra starten lidt usikkert, hvor det faglige niveau skulle placeres, og hvordan vi nu kunne fange elevernes interesse for faget, hvilket, sammen med de nye krav til faget, medførte en hel del kopiering af kompendiemateriale til grundforløbet til stor irritation for både elever, lærere og træerne i Borneos regnskove.

For det andet kan faget nu indgå i samarbejde med andre fag om en bestemt sag eller et

bestemt emne både i studieretningsforløb og i almen studieforberedelsesforløb. Det giver samfundsfag en mulighed for at indgå i forskellige samarbejder med andre fag, hvilket der ikke har været de samme muligheder for tidligere, idet eleverne har været spredt ud på flere klasser. Dette giver en ny dimension til samfundsfag, hvor det er muligt at drage nytte af andre fags ekspertiseområder, samtidig med at eleverne kan få en samfundsfaglig indsigt i flere sider af en bestemt sag eller et bestemt emne. Dette samarbejde med andre fag har været med til at belyse, hvor fagene kan arbejde sammen, men også hvor grænserne og begrænsningerne for det enkelte fag findes. Samfundsfag har været med i to af AT-forløbene i grundforløbet - Ungdomskultur og Migration i Europa. Begge forløb har overordnet set fået positive tilbagemeldinger fra de fleste elever og lærere. AT-forløbene har givet et pust til samfundsfagsundervisningen, fordi man som lærer bliver tvunget til at reflektere over og sætte ord på sit fags muligheder og begrænsninger.

Reformen har betydet meget arbejde, forvirring og spontane udbrud blandt både lærere og elever, idet det har været nyt for alle. Det bliver bedre næste år for de kommende 1g'ere, men der er stadigvæk uafklarede detaljer omkring samfundsfag på A- og B-niveau for de kommende 2g'ere, bl.a. mht. det skriftlige arbejde, valgfag og hvornår timerne skal placeres i 2. og 3g. Vejen under disse detaljer skal som resten af reformens vej - og formodentligt kommende reformers veje - asfalteres undervejs. Forhåbentlig kan vi holde vognen på vejen foran den glohede, flydende asfalt.

Chris Herold Møller

3g'ernes fodboldturnering

Tilbage i september sidste år blev der på Århus Statsgymnasium afholdt en fodboldturnering for 3g'erne. Fodboldstøvlerne blev fundet frem fra loftet, og den venlige stemning blandt de runde borde blev pludselig afløst af en tyk luft af konkurrence og rivalisering. Den bedste klasse på 3. årgang skulle findes, og der var lagt i ovnen til en intens turnering, der skulle byde på store overraskelser, fæle skuffelser og følelser med frit spil.

Det hele startede med et ønske om en fodboldturnering for hele skolen. Selvom der flere gange har været afholdt fodboldturneringer på ÅSG, har der ikke været tradition for at holde en årlig turnering, men det primære ønske var at skabe en god oplevelse for skolens elever. Efterfølgende blev bolden spillet op til næste års elever, der fint kunne skabe en tradition på ÅSG.

Desværre var tiden for knap til en 25 holds turnering, så det endte med kun at blive for 3g'erne.

Selve tilslutningen til turneringen var over alle forventninger, og forberedelserne gik for alvor i gang. Dommere behøvedes og hvilke

mennesker er mere neutrale end gymnasielærere, og hvilke folk er bedre til at forhandle løn end gymnasielærere? Så de fleste penge blev afløst med et håb om en retfærdigt dømt turnering.

Klasserne blev inddelt i to puljer efter en spændende lodtrækning, hvor Z-klassen på fineste vis af den kønne, blonde assistent. blev forvekslet med den ikke-eksisterende N-klasse. So much for fordommene... turneringen kunne begynde.

De indledende kampe forløb dog ikke uden overraskelser. F.eks. formåede den skadesramte og underbemandede a-klasse at spille lige op mod overmagten fra 3y. I den anden gruppe leverede 3d en stærk holdindsats mod en frustreret w-klasse, der måtte se sig besejret med hele 5-2. Erfaringen har vist og viste igen, at man ikke skal undervurdere sproglige elever.

c, d, y og z gik videre til semifinalerne, der viste sig i form af en ren sproglig og en ren matematisk hvor d og z trak sig ud som sejrsherrer.

3y trak efterfølgende 3. pladsen hjem efter endnu en gang at besejre c-klassen. Finalen

blev straks en mere spændende affære, der skulle vise sig at blive utrolig begivenhedsrig, hårdtpillet og intens. Efter den ordinære spilletid, i en utrolig lige kamp, kom den skarpe eftermiddagssol til at spille en afgørende rolle, da den blændede den ellers så sikre målvogter for d-klassen, der pludselig stod chanceløs i kampens ekstra spilletid. Vinderklassen fra ÅSG's fodboldturnering 2005 blev kort efter fundet, og 3z kunne hæve pokalen efter en fortjent indsats. De kunne se tilbage på 9 scoringer samt rent bur gennem hele turneringen og frem til 2 kasser bestående af en gullig, unævnelig væske... .. samt to flasker Lambrusco.

Set i bakspejlet kan vi se tilbage på en stor succes, som i denne periode var et samlingspunkt og et ivrigt samtaleemne for både spillere og interesserede. Vi håber, at denne succes kan danne grobund for kommende turneringer, gerne for hele skolen, således at der på ÅSG kan blive tradition for fodboldturneringer. Nu er det blot op til årets nye elever at afgøre, hvorvidt denne succesrige fodboldturnering er en gentagelse værdig.

*Hiep Minh Pham, 3x og
John Svane, 3c*

ÅSG Volleyballturnering anno 2006

Efter adskillige års pause blev en volleyballturnering stablet på benene i året 05/06. Dette lod sig gøre efter verbale trusler og en sheriffstjerne givet af Lars Raunholt til arrangørerne. Turneringen var for elever såvel som for lærere, og det endte da også med, at ikke færre end 16 klasser tilmeldte sig. Turneringen forløb over blot to uger og var en vind-eller-forsvind turnering. Dette resulterede i det knastørre fact, at 3g klasserne grundet revy-øvning blev seeded mod hinanden, og tre ud af fire klasser udgik i anden runde – utilgiveligt.

Dette faktum var dog ifølge lærerne ubetydeligt, da eleverne og ungdommen generelt mentalt og fysisk er faldet ned på et så lavt niveau, at kun musklerne til den perfekte sigtning i Counter-strike bliver trænet. Altså, lærernes sejr var uundgåelig, og alle klasser, såvel 1. som 3g'ere, kunne ligeså godt pakke sydfrugterne, da alle kampe ville blive en "walk-over". Dette blev dog ikke tilfældet, da 2y aka. "The killerbeez" (LOL) overbevisende slog 2w, 2x og ikke mindst lærerne ud af turneringen. Da 3g'erne i samråd havde vurderet årgangens bedste hold til at være 3y, lod vi denne ellers forholdsvis ukendte klasse (2x lol) gå videre, og kampene blev ligeledes vundet overbevisende.

For at citere Chuck Norris, så vil: "Mangt en dato oprinde og 3g'erne vil få deres sejr". Denne dato oprandt, og den svedne slag mellem Y og y blev kæmpet. Med en kneben sejr over "The Killerbeez" sneg 3y sig til sejren og dermed æren til at hovere det sidste stykke tid på ÅSG. Således vandt 3y den fornemme titel som ÅSGs bedste volleyball hold. Endnu står

det uklart, om det var holdets gennemsnitshøjde og fornemmelse for spillet eller holdets kampråb "Er der overhovedet noget positivt ved hiv? / Bliver man kold i røven af at have is i maven? / Er man et nul hvis man kommer før nummer 1?", der gjorde udfaldet.

*Jens Foged Søndergaard og Christian Møller,
3z*

Motion på ÅSG

Igennem de seneste år har vi fået etableret et lille løbeteam på ÅSG, hvor personalet deltager i forskellige motionsløb som f. eks. Forårsstafetten i maj, DHL-Stafetten i august og Marselisløbet i september. Som afslutning på et undervisningsforløb i løb deltog et hold elever fra 3dz i ARoS 5 km løbet lige efter påske, hvor også et lille fast lærer- og TAP-hold var med, iført gymnasiets nye løbe T-shirts.

I det seneste år har vi også fået nogle gående kolleger til motionsarrangementer. De får vendt mangt og meget, mens de traver med på de tilknyttede "walk"-arrangementer.

Finalen i årets Gunnar Nu-Cup, der er Århus Amts mesterskab i indfodbold for gymnasie-lærere, stod mellem de mangeårige vindere fra

Statsgymnasiet og debutanterne fra Egå Gymnasium. ÅSG vandt 4-0 på et spil baseret på stort overblik, sikkert og henholdende spil, der på kynisk vis udnyttede den mindste blottelse hos modstanderne. (Kilde: Gymnasieskolen)

I kælderen har vi et motionsrum med vægt- og stepmaskiner, cykler og fitnessbolde, der står til rådighed for elever, personale og pensionerede lærere efter skoletid.

Blandt eleverne er vores bordfodboldspil populært, og indtægten fra spillet gør det bl.a. muligt at stille idrætsudstyr til rådighed for eleverne i frikvartererne, mellemtimerne og efter skoletid.

Mads Elmkvist

Frivillig idræt på ÅSG

Fodbold

En gang hver uge fra begyndelsen af august og frem til midt i september trænede både piger og drenge. Målet var gymnasieturneringen, der finder sted sidst i september måned.

Pigerne fra Århus Statsgymnasium har ikke i turneringssammenhæng været det hold, man nævnte først; det er over årene ikke lykkedes at vinde en eneste kamp, og målene kan tælles på én hånd. Men i forbindelse med gymnasieturneringen 2005 kan man roligt sige, at der var lys for enden af tunnelen, og det var ikke et modkørende tog. Her lykkedes det at vinde den første kamp i skolens historie: begge hænder skal nu tages i anvendelse, når vi skal gøre målscoren op. Det var en historisk dag - en af de dage, der altid vil stå som en af skolens mærkedage.

Drengene fra Århus Statsgymnasium kan bryste sig af at være et af de store turneringshold. Tre gange inden for de sidste ti år er det lykkedes at vinde amtsturneringen. Disse kampe er altid meget spændende og ikke mindst meget tætte, og de bliver som regel altid afgjort med et enkelt mål. Året 2005 var for vores vedkommende desværre ikke nogen undtagelse: vi tabte ingen af kampene, men nåede ikke semifinalen pga. målscoren; et enkelt mål var, hvad vi manglede.

Alle glæder sig til 2006, og det lyder som en skrøne, men hver eneste gang, såvel pige- som drengeholdet er afsted til gymnasieturnering i fodbold, ja, så skinner solen - det er mærkeligt, ik'?

Lars Raunholt

Basketball

På ÅSG spilles der basketball som frivillig aktivitet. Derfor deltager vi også i gymnasieskolernes basketballturnering, dels med A-hold (her kan man blive danske mestre), men også med B-hold (her deltager hold, som ikke består af klubspillere).

Vi træner en gang om ugen, indtil turneringerne er afviklet. Alle kan være med, uanset hvor stor erfaring man har med basketball.

I dette skoleår opnåede skolens A-hold for drenge at blive det 4. bedste hold i Danmark, en meget flot præstation, især når man tænker på, at holdet primært bestod af 1g'ere. B-holdet blev flot nr. 2 i en stærkt besat turnering.

Vi glæder os alle til en ny sæson i det kommende skoleår.

Jens Winther

Volleyball

I år har været en af de rigtig gode sæsoner for volleyball på ÅSG. Det skyldes ikke mindst, at antallet af interesserede i denne talentkrævende og socialt set bevidsthedsudvidende idrætsgren har været rigtig højt; vi træner hver torsdag eftermiddag (med start umiddelbart efter efterårsferien), og på de eftermiddage, hvor der har været flest, har der været omkring 35 spillere. Det gør det sjovt at spille, og vi håber meget på stor interesse også til næste år.

Volleyballtræningen fører frem til en turnering i januar/februar, hvor vi spiller mod andre gymnasier. Således også i år, hvor vi til 3g-turneringen deltog med et drengehold, og hvor vi til 1g/2g-turneringen deltog med hele 3 hold: 2 drengehold og 1 pigehold.

3g holdet klarede det rigtig flot; efter nogle tætte opgør i turneringen i Risskov fik holdet en 2. plads og gik videre til mellemfinalestævnet i Viborg. Blot én sejr fra en plads højere blev resultatet en samlet 3. plads. Et flot resultat, der desværre netop ikke var nok som kvalifikation videre til det landsdækkende finalestævne.

1g/2g – holdene var til turnering, ligeledes i Risskov. Denne turnering var en lukket turnering, dvs. der var ikke mulighed for kvalifikation videre. Også disse hold klarede det rigtig flot: Pigeholdet vandt til deres egen overraskelse to kampe og pressede i den mo-

ralse finale Marselisborg ud i en hård kamp. Drengene stillede med to hold. Her var selvtiliden noget større, og de klarede med deres utraditionelle stil også at vinde henholdsvis to og tre sejre. Finalen blev kun tabt pga. en partisk udebanedommer.

Alt i alt en begivenhedsrig sæson på volleyballsiden. Vi glæder os til at se jer – såvel nuværende som nye elever – til hævninger, smash og andet godt i det nye skoleår.

Ivan Jensen og Lars Nordam Hansen

På ekskursion for dannelsen

- 3y i København

Der var dansk på skemaet. Ved tavlen stod Anne Frederiksen og var ved at gå ud af sit gode skind. Vi var i gang med at læse 'Erasmus Montanus', og i den forbindelse gik snakken, med udgangspunkt i Ludvig Holbergs liv, om København og særligt om byens gadenavne – eller det var i hvert fald meningen! For aktivitetsniveauet i klassen var måske knapt så højt, som Anne kunne have ønsket sig. Men – for en gangs skyld viste det sig, at den beskedne deltagelse i samtalen IKKE var et resultat af sovende elever, men simpelthen skyldtes, at kun meget få af os kendte vores hovedstad som andet end en shoppe- og festby. Historierne bag de københavnske gader og de store bygninger, der ligger placeret på samme, var os temmelig ukendte.

Hvad gør man så som engageret lærer til sådan en flok? Anne gik straks i gang med at ringe rundt, og i løbet af ingen tid var en tredagsekskursion til København arrangeret. Efter studieturen i 2g samt højniveauture til Bruxelles, København og Samsø, var der dog ikke mange penge at bruge af, så for at turen kunne lade sig gøre, måtte vi hver især selv finde privat indkvartering hos venner eller familie. Heldigvis for de af os, der ikke lige stod med nogle bekendte i den nærmeste omegn af København, havde vores klassekammerater nogle meget venlige familier og venner, der bød os velkomne i deres hjem.

Vores dannelsesstur begyndte en kold januar-morgen, da vi steg af toget på Københavns Hovedbanegård. Forventningerne var høje – både til det omfangsrige og spændende

program og til vores fritid i staden. Vi var da heller ikke andet end lige stået af toget, før vi hastede ud på den første gåtur inden for Københavns volde. Netop voldene var temaet for turen, der oprindeligt skulle have kulmineret i teaterforestillingen 'Indenfor murene', en forestilling, der som bekendt desværre blev aflyst pga. dødsfald, præcist en uge før vores billetter var dateret til. Dette betød mere fritid for os elever, så det var ikke, fordi vi var voldsomt kede af det. Den aflyste forestilling betød dog ikke, at vi blev snydt for teatret, idet vi i forvejen også havde billetter til Det kongelige Teater, hvor vi skulle se Nikoline Werdelins stykke 'Akvariefuglene'.

Men som sagt bestod store dele af programmet af gåture, hvilket for nogle resulterede i store smerter – ja, en enkelt måtte endda investere i et par nye sko for overhovedet at kunne klare resten af turen. Turene var dog det hele værd! Det er utroligt, hvor meget man kan nå på så få dage. Vi så kirker (hvor mange ved, at Vor Frelser Kirke er udsmykket med elefanter, eller at Christians kirken indvendig nærmere ligner et teater end en kirke?), arkitektur, museer og meget mere. Et af turens højdepunkter var uden tvivl besøget i et rigtigt klunkehjem. Med hjælp fra en guide fra Nationalmuseet blev vi alle klogere på, hvorfor det ikke har været specielt spændende at være datter af Københavns rigeste mand (tænk sig at være tvunget til at leve som single hele livet!), hvad stuk er (udover en roman af Herman Bang) og i det hele taget, hvordan det har været at leve i et hjem, hvor kun meget lidt var, som det så ud. En utroligt spændende rundvisning! Men

turen var selvfølgelig ikke kun faglig, og selv om man måske ikke skulle tro, at man i 3.g kunne lære hinanden bedre at kende, viste denne tur os, at det kan man så absolut.

Denne tur beviste, at en ekskursion ikke behøver at foregå et eksotisk sted, langt fra vores hverdag, men at selv en by som København kan være værd at bruge tid på at udforske. Christiania, Christiansborg, Christians kirken – alle disse steder var for de fleste af os før ukendte af andet end navn, men nu er vi alle blevet klogere, så på kun tre dage rykkede vi os alle på et psykisk plan – som det var turens mål: Vi blev dannede.

Christina Schouby Pontoppidan, 3y

Musicaltjubang

Lørdag formiddag, weekenden er sparket i gang, og Statsgymnasiet bærer stadig præg af gårsdagens sold. Skolen burde ligge øde hen, da alle de tømmermændsramte elever normalt ved denne tid ville ligge hjemme i deres senge og pleje hovedpinen. Men klokken ni går hoveddørene op, og de første kvæstede elever sætter sig i forhallen. I løbet af de næste tyve minutter strømmer det ind med instrumenter, flere elever og lærere, og forhallen summer af det liv, der nu er tilbage i de trætte musicaldeltagere. Nogle har allerede lagt sig til rette på sofabænkene, og andre har fundet deres lektier frem i den tro, at de har koncentrationsevne nok til at lave noget fornuftigt. Folk bliver dog hurtigt revet ud af deres egne verdener og soldsnak, fællesopvarmningen går i gang, og lidt efter lidt virker energien til at komme tilbage til eleverne, og scenen i festsalen bliver indtaget med smil og nedslidte stemmer. Solisterne kaster sig over dialoger og manuskripter, mens koret går rastløse rundt. Musikerne over i lokalerne, og det hele virker som ét stort virvar, der aldrig kommer til at se skyggen af sammenhæng.

Men næste dag og til de følgende prøver sker der radikale ændringer, og trods de lange øvedage begynder lysten til at vise forestillingen virkelig at slå igennem. Solisterne får styr på dialogerne, mens koret prøver kostumer. Musikerne stiller op i festsalen, og danserne pudser de sidste trin af i forhallen.

Onsdag eftermiddag sættes flere måneders arbejde og kaos sammen - to gange. Cirka klokken tyve slippes vi, alle deltagerne, fri og kan gå hjem og vente på den kommende dag

og første forestilling.

Endelig oprinder torsdagen, og mens festsalen fyldes af gymnasieelever, der spændt venter på at se deres venner og kærestere på scenen, er der ude bagved nerver på. Lyset bliver dæmpet, musicalen sættes i gang, og før vi ved af det, kører det hele som smurt. Replikker, danse og sange huskes, mikrofoner og lys fungerer, og første forestilling bliver ganske vellykket. Der tales, grines, peges og roses på gangene det følgende frikvarter, og det føles helt underligt at gå ind i et klasselokale og have almindelige timer efter denne oplevelse, der nærmest har haft en euforiserende effekt på alle de deltagende.

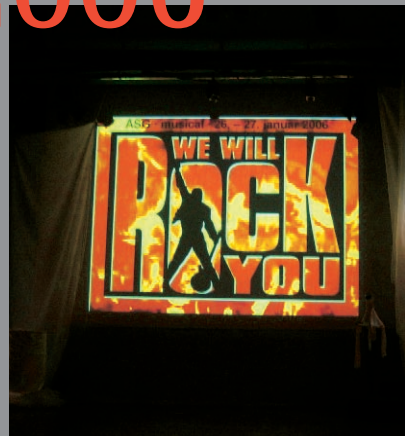
Torsdag og fredag aften går det igen løs, og for hver forestilling bliver folk mere sikre, hvilket resulterer i en fantastisk opvisning fredag. Da vi for sidste gang synger "Bohemian Rhapsody", bukker og forlader scenen, føles det både vemodigt og lettende. Salen tømmes for stolte forældre, og alle vi deltagere dumper trætte ned i stolene, drikker en øl og ser vores egen optræden på video. Under det sidste nummer samles alle på scenen og skråler med, og da videoen er slut, føles det næsten som at have været væk og komme tilbage til virkeligheden igen.

Flere måneders hårdt arbejde er forbi, det samme er desværre også prøver med sjove indslag, dans og sang og nogle helt fantastiske oplevelser på scenen.

Mette, koret

Musical 2006

Kvium for skolen og livet?

Pludselig kender alle Michael Kvium og hans kunst. Og inden for få måneder er prisen på hans værker steget eksplosivt. På trods af den stigende popularitet er det tydeligt, at Michael Kvium ikke skaber kunst, der passer på enhver stuevæg eller i det nyanlagte køkken-almrum. Mit eget kendskab stammer derfor heller ikke fra et billede, jeg har set hos mine egne endelige en venindes forældre, men derimod fra et besøg på kunstmuseet Aros, hvor vores billedkunstlærer "pressede" os - mere eller mindre udbændte 3.g'ere - til at se en udstilling af Michael Kvium med en argumentation om, at vi ikke kunne forlade gymnasiet uden at have stiftet bekendtskab med hans kunstværker. Det var jo noget af en påstand - men her efterfølgende tenderer jeg til at give hende ret. Og hvorfor så det?

Faktuelt kan udstillingen i Aros beskrives ganske kort: den består af malerier, der er placeret i forskellige rum ud fra indholds- og/eller farvemæssige temaer. Det er karakteristisk for Kviums malerier, at de er malet på meget store lærreder, og at motiverne typisk er gnomer, hermafroditte og delvis lemlæstede/misformede mennesker. Farvemæssigt spiller gul og sort en central rolle, både på malerierne og i den afskærmning, der er lavet om udstillingen. Det er nærliggende at tro, at disse farver skal symbolisere blindhed, hvilket understøttes af, at nogle af væsnerne er blinde eller har bind for øjnene, henholdsvis af et citat på et af billederne.

I modsætning til en beskrivelse af udstillingens form og opsætning, er de tanker, den sætter i gang, derimod betydelig vanskeligere at sætte ord på. De bevæger sig nemlig i alle mulige retninger - lige fra afsky og modvilje mod at se motiverne til fascination af og dragen mod dem. Jeg husker især motiverne af en mor, der på det ene billede spiser sin baby for derefter på det andet billede at kaste den op igen. Udover at være et eksempel på, at Kvium billedliggør forskellige tabuer, medvirker proportionerne til, at udtrykkene forstærkes. Dette

gør det umuligt for betragteren at "være blind" og se væk fra den virkelighed, som tabuerne er en del af. Herom har Kvium i et interview i forbindelse med åbningen af hans udstilling i Aros udtalt, at motiverne ikke, som mange ville hævde, ligger fjernt fra den "virkelige" virkelighed, men derimod fra vores "idealbillede" af virkeligheden. Heri fortolker jeg, at Kvium ønsker at konfrontere og provokere betragteren med emner, der i vores "stylede" dagligdag og evige stræben efter perfektion ikke passer ind, og ergo har en tendens til at blive fortrængt. Ikke utænkeligt at han også har ladet sig inspirere af Freud og hans teorier om den menneskelige personlighedsmodel (især spændingsforholdet mellem over-jeg'et og det'et), samt af forskellige eksistentielle spørgsmål, såsom meningen med livet og menneskets forhold til civilisation og omverden. Sidstnævnte udtrykkes i høj grad på maleriet "Blind Paintino", hvor et forkrøblet menneske står imellem tre store sorte huller, der igen tager fat i blindeproblematikken og måske skal symbolisere et menneskets fortvivlelse (= sorte huller) over for verden.

Om denne udstilling har gjort mig bedre i stand til snart at forlade gymnasiet, ved jeg ikke. Men den har fået sat nogle tanker i gang, som ikke forsvinder igen, og som man ikke bare kan trække på skulderen af. Og det siger faktisk ikke så lidt i en generation som min, der er både svær at imponere og ukuelig sikker på, at vi tager tingene "up front" og ikke benytter os af tabuer.

Kira Spohr Riechers, 3a

Studietur til Madrid

"Madrid es tan inabarcable como un ser humano. Tan contradictoria y variada."

Pedro Almodovar

Efter tolv timer, uden at have mærket eller set dagens lys og varme - og efter utallige timers ventetid i lufthavne og talrige stop i metroens underjordiske verden, blev vi endelig sluppet løs i Madrids livsfulde atmosfære. Selvom vores første oplevelse var silende regn, kunne vi alle mærke, at denne regn var anderledes, end hvad vi var vant til fra Danmark. Hvad madrilenerne måske ville kalde dårligt vejr, var for os som en tropisk forårsdag. Vi fik hurtigt tjekket ind på det hyggelige hostel, som lå i hjertet af Madrid, og vi fik eftermiddagen fri til på egen hånd at udforske området. Det tog os ikke lang tid at opdage byens gæstfrihed og folkets afslappende måde, hvorpå de tager "dagen som den kommer" - og vi følte os hurtigt hjemme.

Programmet skulle selvfølgelig også følges, og forude lå en uge med både museumsbesøg, udveksling med spanske skoleelever og vandring i Madrids gader.

Det første, vi blev kastet ud i, var det kendte marked "El Rastro". Markedet breder sig ud over mange små og stejle gader i en hel bydel. El Rastro er en ugentlig tradition, hvor folk fra forskellige klasser af samfundet handler med alt fra brugte køkkenartikler, antikke malerier, solbriller og undertøj til mere eller mindre ulovlige varer. Hvor nogen brugte denne dags lomme penge på gammelt skrammel, valgte andre at slappe af med en kop kaffe eller en fadøl på en hyggelig fortovscafé.

Det næste, vi blev præsenteret for, var et par

af byens mest storslåede kunstmuseer, som trods malerier af verdenskendte kunstnere ikke faldt i alles smag. At det her var svært for en stor del af klassen at dele fascinationen af fx maleriet Guernica, havde måske noget at gøre med gårsdagens udfoldelser i Madrids vilde natteliv. Det falder måske ikke i alle lærere og forældres smag, men netop dette natteliv og hygge på hostlet med iskolde fadøl var også en stor del af vores tur. Allerede første aften fandt vi et stam diskotek "Wind" – hvor der var plads til både fællesskab med hinanden og en dans med nye spanske ansigter.

En af de mest spændende oplevelser på turen var helt klart udvekslingen med spanske skoleelever. Vi skulle tilbringe ikke mindre end to dage med fuldstændig fremmede mennesker på vores egen alder. Den første dag tog vi til deres skole – en times kørsel fra Madrid. Vi blev godt modtaget, og det var tydeligt, at det ikke kun var os, der syntes, at det var interessant at møde jævnaldrende fra et andet land. Disse spanske elever var bestemt ikke som vi havde forestillet os. Hjemmefra havde vi hørt om katolske opdragelsesanstalter og skoleuniformer, men de viste sig at være mere "rebelske", end man skulle have troet. For dem var der nemlig ikke noget i vejen for at ryge

en "fed" på åben gade og drikke øl i lærernes nærvær. Det var nogle spændende dage både i forhold til de mange spanske seværdigheder, de viste os, og den mere sociale del med spisning og snak på gebrokkent spansk og engelsk. Især på andendagen oplevede vi elevernes åbenhed og humor, der ikke lå særlig langt fra vores egen.

Programmet var stramt, men der var heldigvis også plads til at pleje egne interesser. Om søndagen var der nogle, der skulle ud at se Real Madrid og Betis spille. En del af os valgte dog at blive hjemme, og for os virker fodboldoplevelsen stadig misundelsesværdig. Det var nemlig en euforisk stemning, fodboldentusiastene bragte med sig fra stadion, og der var kamp om at få ordet, da der skulle fortælles om Beckham, Gravesen og de andre. Den sidste aften var der igen en valgfri aktivitet på programmet. Nogle af os valgte at tage på en arrangeret tur ud til vores spansklærers private venner for at få noget god mad og en hyggelig aften. På denne måde fik vi indblik i en almindelig spansk families liv, og vores gode indtryk af det spanske folk blev kun bekræftet. Det blev en uforglemmelig aften med masser af grin, og på trods af vores manglende spanskfærdigheder fik vi snakket en masse om både forskelle og ligheder mellem Danmark og Spanien.

Turen til Madrid var på alle måder berigende, og for hver dag, der gik, lærte vi mere og mere om det afslappede folk og den spændende spanske kultur og historie. Selvom dette aspekt var en fantastisk oplevelse i sig selv, var det vigtigste dog det, vi lærte om hinanden. Det var nemlig en på opleveren at være sammen som klasse i helt andre omgivelser, hvor nye venskaber kunne udspringe, og der kunne blive bygget videre på de gamle.

Samira Westberg og Josefine Garde, 2b

Lektiecafé

Alle kender det; man har en skriftlig opgave for, men man kan bare ikke komme i gang med den. Man finder på alle mulige oversprings-handlinger og udskyder den til den sidste aften, hvilket den sjældent bliver bedre af. Det kan der være mange grunde til, at man gør. Man kan mangle inspiration, man kan være i tvivl om, hvad der egentlig forventes af opgaven, eller man kan simpelthen have svært ved at løse den.

På ÅSG har vi lektiecafé en gang om ugen, hvor man kan få inspiration og hjælp til både skriftlige opgaver og andre lektier.

Hver onsdag mellem 15 og 16 er der i det nye studieområde fire lærere fra henholdsvis de naturvidenskabelige og de humanistiske faggrupper, som stiller sig til rådighed med

hjælp til f.eks. matematikopgaver, danske stile og tyske oversættelser.

At bruge lektiecaféen kan være en god anledning til at komme i gang med opgaverne i tide, det kan være alle tiders mulighed for at få lidt enkeltundervisning (det er noget, der rykker), og så kan det være rigtig hyggeligt at sidde nogle stykker sammen og lave lektierne i stedet for at skulle tumle med dem alene. På opslagstavlen i forhallen hænger en seddel, der angiver, hvilke fag og lærere der er til stede disse eftermiddage. Brug dem!

Dorthe Antonsen
Studievejleder

We'll always have Paris

- 2a i Paris

Der var væsentlig koldere end i Rom, Barcelona, Firenze og Madrid som var destinationerne for de andre klasser, hvor de fleste desuden skulle rejse flere klasser sammen. Ja, ja, vi skulle flyve, men det kompenserede ikke for den realitet, at vi skulle op af vores senge kl. 3.30 for at nå et fly 7.40! Yderligere kunne halvdelen af os ikke sproget og kunne derfor ikke se den faglige relevans. Hvordan skulle det lykkes at lave en god studietur for en klasse med så forskellige personligheder og interesser? Samtidig var der indtil to uger før uklarheder i forhold til hvilke lærere, der skulle rejse med os. Ingen ville med japaner-klassen.

Nej, vores optakt til studieturen til Paris var fyldt med negativ stemning.

"Hvem venter vi på? – hvor lang tid kan det tage" "Hvor er lærerne?" "Jeg er bare så træt!" Stemningen vendte ikke engang i Paris' lufthavn, Charles de Gaulle, eller i den hypermoderne metro. Vi skulle hele vejen op ad bakken med vores tunge bagage og desuden gå forkert tre gange, før vi endelig nåede vores hotel. Men sammen med solens stråler kom det gode humør, og det var pludselig ikke så slemt at kunne se ud over hele storbyen fra kvarteret Montmartre. Vi havde fri om eftermiddagen og fik rig lejlighed til at opleve cafélivets charme, og da vi mødtes til rundvisning i kvarteret,

var stemningen en helt anden. I den anledning var vi bl.a. på Place du Tertre – en plads hvor det kunstneriske liv blomstrede, og hvor folk lavede portrættegninger mm., hvilket en pige fra vores klasse også prøvede.

Det gode humør og den glade stemning holdt resten af turen. Om dagen tog vi på klasseekskursioner til Paris' mest berømte attraktioner. Alle var dybt betagede af eksempelvis Louvre, og det var næsten svært at få folk ud derfra igen. Pladsen uden for slottet var fantastisk med pyramiden, og klassen sad en smule overvældede og nød denne utrolige bygning. Humøret var højt, folk grinede og smådrillede hinanden, mens solen skinnede ned på os fra en skyfri himmel – livet bliver da ikke meget bedre!

Folk var oplagte, engagerede og kulturinteresserede, når vi var rundt og se seværdigheder om dagen – hvilket egentlig var ret imponerende, når man tænker på de natlige udskejelser. Man kan jo ikke have været i Paris uden også at have oplevet det pulserende natteliv, en opgave folk tog på sig med stor entusiasme – også lærerne...

Lærerne formåede yderligere at sørge for at opretholde den perfekte balance mellem

at være strikse med, at programmet blev overholdt, og samtidig sørge for, at der var luft og plads til sjov og medbestemmelse fra elevernes side.

Overordnet må man sige, at vores tur til Paris var præget af en god portion faglighed og en masse kulturelle oplevelser, men den var lige så meget præget af et unikt sammenhold i klassen, der blev væsentlig stærkere i løbet af turen. 2a består godt nok af 27 meget forskellige mennesker med vidt forskellige interesser, men fælles for klassen er en god portion humor og en reel interesse og omsorg for hinanden på godt og ondt.

Nærhed, fællesskab og humor vil frem for alt være, hvad vi vil huske Paris for.

We'll always have Paris.

Marie Brink Nørager og Elisabeth Biering-Madsen, 2a

SKOLEFEST 2006

Turbo-revy og lanciers i overhalingsbanen

- et fortumlet tilbageblik på årsfesten

For revyfolk blev d. 10. marts på Århus Statsgymnasium en aften med fart på. Festlighederne startede allerede om eftermiddagen kl. 16, da vi mødtes og trak i diverse klude fra udklædningsrummet og egne gemmer: T-shirts med elevrådsformændenes 1g-portrætter, fars gulerodscowboybukser og et enkelt gorillakostume. Målet var at underholde herskabet – inklusive et helt hof af gallaklædte 3g'ere, som stod i storslået kontrast til den horde af klovne og parodier, der befolkede festsalens backstage-område. Der var måske en enkelt eller to af os, der på det tidspunkt mest havde lyst til straks at smide de gamle klude og trække i satinskrudet – men the show must go on, og så snart 'tæppet' gik, var al misundelse glemt og erstattet af begejstring for det produkt, vi nu efter års, neej, måneders, njaa, let's face it: ugers arbejde, endelig fik lov at præsentere for resten af skolen.

Processen omkring revyens tilblivelse var mildest talt intens – en stor del af tiden op til skolefesten var allerede optaget af både 3.-årsopgave, musical og diverse ferier, som reducerede antallet af initiativrige 3g'ere en hel del, så det rigtige revyarbejde kom ikke i gang før sidst i januar. Placeringen af skolefesten i forhold til vinterferien gjorde ydermere, at vi ikke havde mulighed for at besætte mere end to øveweekender. Dertil kom, at mindst halvdelen af revybesætningen i løbet af øveperioden blev ramt af enten sygdom eller

"sygdom" (mangel på ond lærer med pisk), hvilket forsinkede processen og frustrerede vores ellers så engagerede instruktør Bjørn AKA "Bønne".

Trods alskens ulykker, forhindringer og forbandelser (?) gennemførte vi løbet og nåede målet. Keld fik sin saxofonsolo, Lars fik sit spanskrør, og den unge, naive lærerkandidat fik sin pedel-gorilla i et brag af en revy anno 2006, som snart var forbi...

OG SÅ SKULLE DET GÅ STÆRKT! Kjoler, sminke, hårnåle, smykker, strømpebukser og høje hæle væltede omkring i pigernes omklædningsrum – en halv times kaos, og så var vi klar til fest. Efter spisning i de tætpakkede klasselokaler med dertilhørende tårevædede taler og quikke quizzer accelererede spændingen endnu engang. "Et chassé til højre, og et chassé til venstre" gjalder festsalen snart, mens sarte damer og flotte herrer (et lille tip (fra Elisabeth) til de maskuline: mere kjole og hvidt, tak) med tungen (næsten) lige i munden forsøger at leve op til deres overdådige påklædning. Og snart var også det forbi – men vi forsøgte, det stigende øl-indtag til trods, at opretholde den højtidelige stemning resten af aftenen, godt hjulpet på vej af det ensemble, der traditionen tro spillede op til vals, tango og quickstep i festsalen.

I løbet af aftenen opstod flere nostalgiske øjeblikke: da revyen sluttede, da desserten

var spist op, da 5. tur var endt i kaos, da man indså, at man faktisk ikke kunne danse vals, eller da man sidst på aftenen var gået kold på toilettet, kom man pludselig i tanker om, at man faktisk befandt sig midt i noget, man havde set frem til i tre år. Skolefesten er ikke alene gjort ud af hurtigt overståede højdepunkter – for 3g'erne markerer den også en større afslutning, afskeden med skolen og det velkendte gymnasieliv. Dette var aftenen – på én gang præget af vemodig nostalgi og party i højeste gear – og næste morgen vågnede man med en ambivalent følelse af at være blevet overhalet indenom.

*Nikoline Høgsgaard, 3w og
Elisabeth Skou Pedersen, 3a*

Bygninger og inventar 2005/06

Århus Statsgymnasiums bygninger er i hovedsagen fra 1958, så skolen nærmer sig de 50 år. Bygningen fremtræder med sin lave, langstrakte facade, sine store aluminiumsindrammede vinduespartier og den strenge geometriske planløsning omkring de to atriumgårde som et fremragende eksempel på 50'ernes funktionalistiske bygningskultur. Og i 2004 blev skolens bygninger fredet af Kulturarvsstyrelsen netop med henvisning hertil. Det er vi stolte af – det er den yngste bygning i Århus, som har fået denne ære. Det kan naturligvis også give os problemer, hvis vores fremtidige ønsker til moderniseringer støder sammen med de kvaliteter, som fredningen er begrundet i.

Hvis man nærmer sig skolen fra syd, fra Fennisvej, åbner blikket sig op mod skolen gennem det parklignende anlæg, de spredte fyrretræer og Haugen Sørensens monumentale skulptur. Den brede fortrappe og de store glaspartier sluser den besøgende ind i skolens

forhal – med Jorns inspirerende keramikrelief. I den tilstødende store festsal med det smukke teaktræs gulv dominerer Jorn/Wemaæres smukke gobelin "Den lange rejse", der udfylder hele sydvæggen. I bygningen hersker de lige linier, der følger de lange, lyse gange mod syd og nord og forbindelsesgangen imod øst. Skolen fik vinger på ved en udvidelse imod øst i 1972. I 90'erne blev først fysikafdelingen og senere de øvrige naturvidenskabelige faglokaler renoveret. Endelig er de to vinger nu igen blevet forbundet med en tilbygning i 2004-05, som rummer skolens nye studieområde og to mødelokaler.

Der er ingen tvivl om, at den smukke arkitektur og kunst inspirerer de daglige brugere. Og med sine næsten 50 år har bygningerne da også vist deres funktionalitet. Men det kan ikke skjules, at der også er problemer, som vi må forholde os til. Normalklasseværelserne er bygget til 24 elever, men nu har vi typisk 28. Skolen er normeret til 24 klasser, men i

skoleåret 2006-07 kan vi forvente at nå op på 26 klasser. Det betyder, at der bliver pres på lokalerne, og at også faglokalerne er i brug dagen lang, og at eleverne må skifte position fra lektion til lektion. Dertil kommer, at en gymnasieskole anno 2006 stiller langt mere varierede krav til undervisningsfaciliteterne: Vi har mange flere fag i fagrækken, end vi havde i 1958. Dengang var næsten al undervisning organiseret som klasseundervisning. Nu er der behov for arbejdspladser til eleverne – både individuelle og til grupper. Det samme til lærerne. Der skal være plads til it, som altid skal være ved hånden. Skolens administration er vokset: I 1958 kunne det hele klares af en rektor, en inspektør og en sekretær. Nu har vi stadig kun én rektor, men vi har 3 inspektører (nu uddannelsesledere). Fra 1/1 2007 vil der være 4 administrative medarbejdere. Vi har kursusledere med ansvar for lærerkandidaterne. Studievejledere, som løser opgaver i forhold til eleverne. Vi har 3 it-ansvarlige. Faste lærerteam i efterhånden alle klasser med mange opgaver og skemalagte møder.

Alt dette er kommet til siden skolens start, og siden bygningsindretningen blev tænkt. Det kræver plads og fleksibilitet.

Bortset fra ovennævnte tilbygning med studieområde, mødelokaler og bibliotek fra 2004-05 (240 m²) er bygningsmassen ikke blevet udvidet de senere år. Vi har dog kunnet indrette den tidligere pedelbolig til arbejdsplads for lærerne. De øvrige behov har vi søgt at imødekomme ved at udnytte alle hjørner af bygningen til det yderste: Vi har større, fleksible lokaler til større gruppe- og projektarbejder i lokalerne nr. 45 (dannet ved sammenslutning af to lokaler), nr. 51 (det tidligere bibliotek) og et større rum i Billedkunsthuset (BII). Desuden har vi skolens festsal, som ikke kun bruges ved festlige lejligheder, men som også løser meget varierede opgaver i hverdagen. Elevarbejdspladser er fundet ved at udnytte skolens forhal (indrettet med 6 gruppeopstillinger) og lovliggjorte kælderlokaler. Det lyder måske ikke så rart, men vi har høj kælder, så rummene fremtræder lyse og venlige.

De senere år har vi med hjælp fra amtet løbende kunnet modernisere væsentlige områder: Vi har renoveret varmesystemet, lofter og gulvbelægninger, naturvidenskabelige faglokaler, kantineområdet og i 2004 kantinekøkkenet. Denne proces er fortsat også i skoleåret 2005-06, hvor vi har fået renoveret skolens drengetoiletter fra bunden, og i øvrigt har vi fået indrettet to nye toiletter i skolens østlige ende. Men et lille hjertesuk: Den dybere visdom i at renovere drengetoiletterne, men ikke pigetoiletterne, som er fuldt så nedslidte og medtagne som drengenes var, har vi ikke kunnet gennemskue. Men vi arbejder naturligvis på at skaffe midler også til pigetoiletterne. Endelig har vi brugt et anseeligt beløb (stadig amtslige genopretningsmidler) til renovering

af skolens underjordiske kloaksystemer. Dette arbejde er hverken særlig romantisk eller særlig synligt, men har været den helt nødvendige forudsætning for at ofre penge på at forny toiletterne.

Finansåret 2006 er det sidste under den amtslige genopretnings vinger. Derefter bevæger vi os ind i en ukendt fremtid – i en overgangsperiode under statsligt opsyn og fra ca. 2012 på helt eget ansvar. Vi ved, at vi i 2006 har fået bevilget midler til renovering af skolens facade – dækpladerne i gotlandsk marmor og fugerne er løse, men det præcise indhold i arbejdet er ikke fastlagt i skrivende stund. Derudover har vi mange bolde i luften, men om vi kan få hentet dem ned til konkrete projekter, eller om de blæser væk som luftballoner, er svært at forudsige lige nu. Vi er sammen med amtets arkitekt i gang med planer om at skaffe plads til og samle skolens ledelse i bred forstand og skolens administration i bygningens vestlige fløj. Det kræver, at der skal væltes nogle vægge og rejses nogle andre. Men det medfører også en større rokade at de berørte faciliteter og faglokaler: Læreværelset, musiklokalerne, mediefaget og idræt. Hvis projektet kan gennemføres, hvilket også er et økonomisk spørgsmål i størrelsesordenen 2 mio. kr., medfører det som sidegevinst, at der frigøres to klasseværelser, som nu optages af sekretærer og af studievejlederne. Vi arbejder også med planer for at afhjælpe problemerne for faget idræt. Ideelt set burde de to gammeltdags gymnastiksale suppleres med en minihal for at idrætsfaget på betryggende vis kan leve op til de bekendtgørelsesmæssige krav. Mulighederne herfor er vi i gang med at undersøge.

*Anton Vinderslev
Bygningsansvarlig uddannelsesleder*

Bestyrelsen 2006

Fra 1/1-07 nedlægges amterne, og gymnasierne overgår til statsligt selveje. Det er en konsekvens af den kommunalreform, som regeringen vedtog i 2004.

Selveje betyder en helt ny organisationsform for gymnasierne. Først og fremmest får gymnasierne en bestyrelse, som skal drive skolen med ansvar over for Undervisningsministeriet.

Dernæst skal skolen selv udføre de arbejdsopgaver, som amtet tidligere har stået for. I den forbindelse overføres dele af amtets økonomi og personale til de enkelte skoler. Århus Statsgymnasium får således til januar 07 to nye medarbejdere, der kan bistå os i det fremtidige arbejde. Vi ser frem til denne administrative og ledelsesmæssige oprustning, som er nødvendig for at skolen kan klare de mange nye opgaver.

Allerede i 2006 er en overgangsbestyrelse tiltrådt. Denne bestyrelse skal sikre, at gymnasiet bliver forberedt til selvejet, og at overdragelsen fra amtet kommer til af foregå på en fornuftig måde.

Overgangsbestyrelsen for Århus Statsgymnasium består af:

- Formand Peder Østergaard, dekan ved Handelshøjskolen i Århus
- Anne V. Kristensen, politisk udpeget repræsentant for region Midtjylland
- Jens Winther, politisk udpeget repræsentant for Århus Kommune
- Stig Jeppesen, repræsentant for medarbejderne
- Asbjørn Andersen, elevrepræsentant.

Indtil nu har bestyrelsen vedtaget sin forretningsorden, fastlagt en årsplan og sat sig ind i en række forhold vedrørende skolen. Derudover har bestyrelsen vedtaget at gå ind i et it-driftsfællesskab, hvor ca. 25 af amtets tidligere uddannelsesinstitutioner samarbejder om at rationalisere og professionalisere driften af den it-funktionalitet og it-support, som skolerne har behov for. På denne måde viderefører man den it-strategi og det it-samarbejde, som har været gældende i de sidste mange år på uddannelsesområdet i Århus Amt.

På tilsvarende måde har bestyrelsen vedtaget at indgå i et samarbejde om at videreføre den psykologordning, som amtet tidligere har stillet til rådighed for skolerne.

Endelig har man vedtaget rammen for et samarbejde med firmaet Silkeborg Data vedrørende fremtidig lønadministration.

Blandt de centrale beslutninger, der skal tages inden 2007, er:

- Valg af revisionselskab og bankforbindelse
- Målsætning og skoleprofil
- Etablering af kvalitetssikringssystem
- Fastlæggelse af budget for 2007
- Udarbejdelse af vedtægt for skolen
- Tilrettelæggelse af skolens organisation og administrative procedurer.

Skolens ledelse og administration er i løbet af 2006 i gang med at kvalificere sig til den ny virkelighed, der indtræder i 2007. Det betyder mange kursudage, mange nye begreber og mange nye procedurer i arbejdet. Kommunalreformen vil mht. skolens drift og organisation

givetvis betyde en lige så betydelig forandring, som gymnasireformen betyder på det undervisningsmæssige felt.

Gymnasiet er altså i forandring i to store bølger – og typisk nok lige efter hinanden.

Keld Larsen
rektor

Fællestimer på ÅSG - og lidt om elevaktivitetsudvalget

Elevaktivitetsudvalget tager sig af fælles aktiviteter for elever og lærere, der ligger ud over den daglige undervisning. Pt. består udvalget af tre lærere, tre elever, en sekretær, to lærerkandidater og en uddannelsesleder. Udvalget er en del af den nye udvalgsstruktur, så naturligt nok har det taget tid at finde ud af, hvordan vi skulle lægge vores fokus. Men i det forløbne år har vi især arbejdet på at skabe hensigtsmæssige rammer for de fælles aktiviteter; både i det daglige - for eks. de ugentlige tirsdagsmøder for elever og lærere - og større arrangementer som elevfester og fællestimer. Begge dele er med til at give positive fælles oplevelser, der gør, at vi kan bevare og udvikle den skolekultur, som er med til at gøre ÅSG til et godt sted at lære og være.

I samarbejde med elevrådet har vi lavet nogle ændringer af sammensætningen og arbejdsgangen i elevernes festudvalg for at sikre en hensigtsmæssig struktur for elevfesterne. Også den praktiske afvikling af festerne har vi arbejdet på at forbedre. Desuden har vi givet tilskud til materialer

til frivillig musik og idræt samt til udstyr til afholdelse af fester.

Fredag før efterårsferien havde ÅSG besøg af en turne af ca. 50 unge fra Musikkonservatoriet under uddannelse i rytmisk musik og bevægelse. Med deres sang og dans skabte de en helt forrygende forestilling, der fik hele salen til at svinge med. Vi ser frem til, at de kommer igen næste efterår.

På initiativ fra samfundsfagslærerne har vi haft et spændende debattmøde med Nicolai Vammen og Louise Gade i forbindelse med kommunalvalget.

Næste år omfatter planerne for fællesarrangementer desuden en fællestime med Jacob Holdts 'Amerikanske billeder' samt en aftenopførelse af Euripides' tragedie 'Andromache' og desuden en forestilling fra Betty Nansen-teatret.

*På udvalgets vegne
Knud Rygård*

Årets (skæve) gang

Operation Dagsværk

Oplysning, stillingtagen, handling

Operation Dagsværk (OD) er en humanitær organisation dannet af gymnasielever fra hele landet. Første projektår var i 1986, og siden har OD hjulpet utallige udsatte unge i de fattige dele af verden. Hvert år, første onsdag i november, river gymnasielever i alle egne af Danmark en skoledag ud af kalenderen for at arbejde og tjene penge til projekter, der kan sikre unge andetsteds i verden en uddannelse.

Hvad kommer det mig ved?

I skoleåret 2005/06 lå dagsværksdagen den 2. november. Her lykkedes det på landsplan at samle lidt over 7,8 mio. kr, en ny indsamlingsrekord, mens det på Århus Statsgymnasium beløb sig til knap 56.000 kr. Og det på trods af, at næsten halvdelen af 3g var på studietur. Pengene gik til et projekt, der støtter arbejdende børn og unge i det centralasiatiske land, Kirgistan, så de kan blive (re)integreret i uddannelsessystemet.

Kirgistan har været en del af Sovjetunionen og har efter bruddet i 1991 oplevet en del omvæltninger som følge af overgangen fra planøkonomi til markedsøkonomi. Planøkonomiens sammenbrud medførte en enorm urbanisering, og da børn og unge kun har ret til skolegang i deres hjemegn, blev de udelukket fra uddannelsessystemet. Derudover lever ca.

50% af befolkningen i Kirgistan i dag under fattigdomsgrænsen, hvilket tvinger en masse børn til at arbejde for at brødføde familien. Dette medfører, at Kirgistan i dag oplever den første generation analfabeter, hvilket netop er målgruppen for ODs ABC- projekt. Her går OD ind i samarbejde med det lokale Center for Protection of Children (CPC) og hjælper med at skaffe en boglig eller faglig uddannelse til 1600 børn og unge i hovedstaden Bisjkek.

Unge, der gør en forskel

I skoleåret 2006/07 kommer årets projekt til at foregå i de fattige townships eller slum-områder omkring Cape Town i Sydafrika. OD samarbejder i år med Sydafrika Kontakt og Prosperity Youth Centre (PYC), der beskæftiger sig med kriminalpræventivt arbejde blandt fattige unge, fængselsindsatte og deres familier. Projektet går ud på, gennem etablering af et ungdomscenter og tilbud om uddannelse og rådgivning, at støtte unge i at undgå en kriminel løbebane eller en fremtid som prostitueret. I stedet vil de blive uddannet og støttet, så de kan skabe sig en bæredygtig hverdag. Gennem etableringen af centret vil projektet desuden skabe grundlag for fortsat rådgivning efter projektets afslutning.

Det Praktiske

Grundlaget for ODs arbejde findes i OD-grupperne rundt omkring på skolerne. Disse grupper er ansvarlige for oplysning om årets projekt og alt det praktiske omkring selve OD-dagen, såsom tilmelding, uddeling af arbejdskort og indsamling af penge. Men for at det hele ikke skal være administrativt, afholder gruppen årligt nogle arrangementer som eksempelvis OD-café, hvor overskuddet går til årets projekt, eller en torvedag i samarbejde med de andre skolars OD-grupper. Derudover er der også diverse OD-weekender, hvor man

kan være med til at planlægge torvedag, deltage i workshops og beslutte næste års projekt. Altså er der nok at tage fat i, både praktisk og socialt. Og hvis du er interesseret, er du altid velkommen til at kontakte OD-gruppen på ÅSG for flere oplysninger.

Jeppe Villumsen, 3z

Du kan også orientere dig yderligere på OD's hjemmeside: www.od.dk samt se, hvem der er med i OD-gruppen her på ÅSG på skolens hjemmeside: www.aasg.dk under Elever, Operation Dagsværk.

ÅSG's Venner

Den 6. november 1992 blev der afholdt stiftende generalforsamling i Århus Statsgymnasiums Venner.

ÅSG's Venner har siden fungeret som støtteforening for tidligere og nuværende forældre og elever. Foreningens formål er dels at knytte en levende forbindelse mellem skolen og lokalsamfundet og dels at støtte formål, som det ikke er muligt at støtte inden for skolens økonomiske rammer.

Det drejer sig f.eks. om:

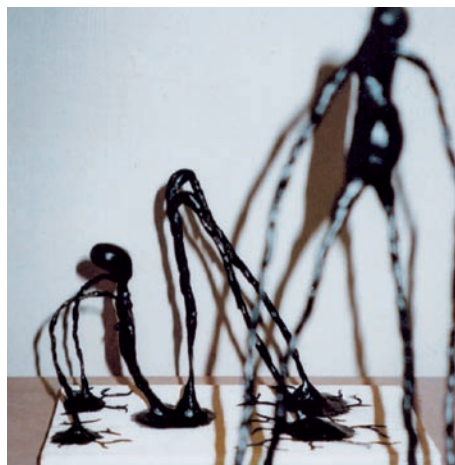
- Støtte til kulturelle/sportslige arrangementer
- Fest for gamle elever

- Støtte til internationale initiativer
- Støtte til økonomisk vanskeligt stillede elever

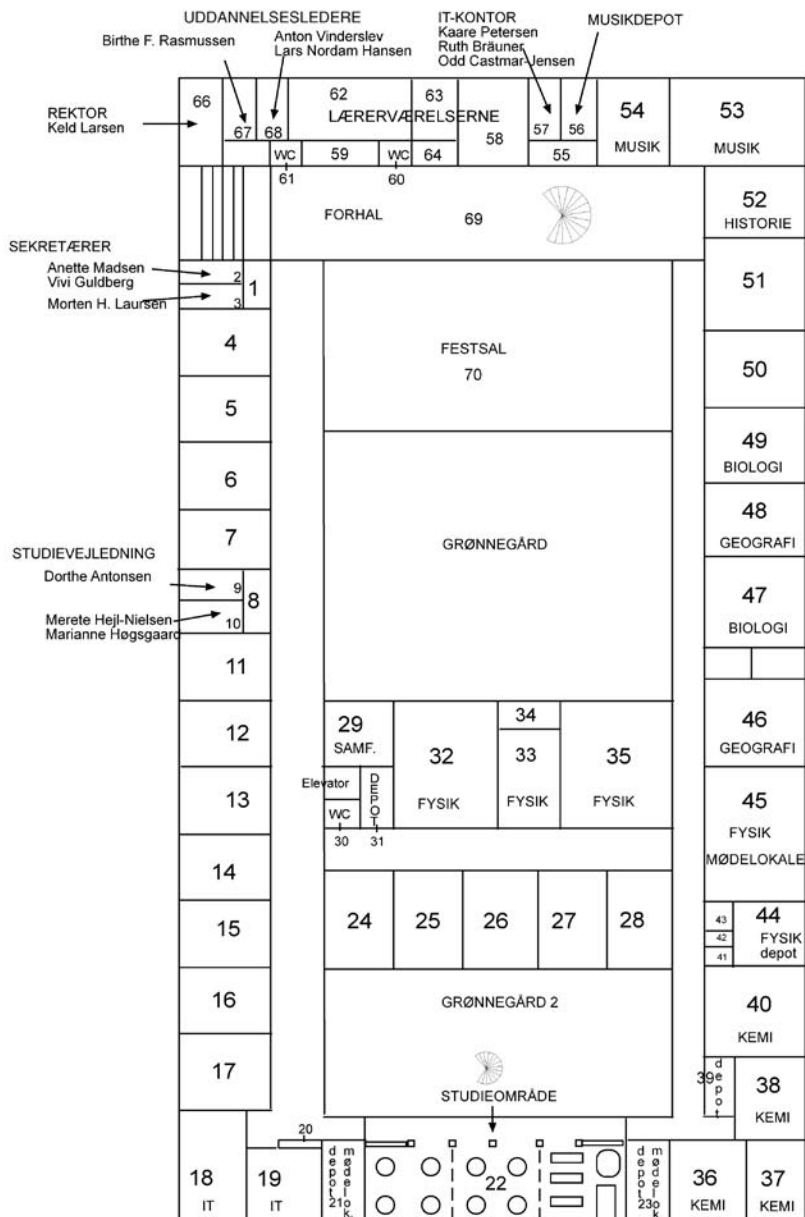
I skoleåret 2005/06 har foreningen således:

- Afholdt den årligt tilbagevendende fest for gamle elever første fredag i november
- Arrangeret kunstudstilling med værker af Ulrik Schmedes samt vokalkoncert med koret "Can't Help It"
- Støttet indkøb af elev løbetøj (med skolens navn og logo)
- Støttet temadag om den spanske dramatiker, Lorca (tilskud til teaterbilletter og instruktion i Flamenco)
- Indkøbt nyt flag til skolen
- Ydet tre pengepræmier til årets juleelevtaler
- Givet tilskud til alle 2.g klasser i forbindelse med studieturene

*På venneforeningens vegne
Marietje Hastrup*

Stueplan

Ringetider:

Skoledagen på ÅSG er fra kl. 8.00 til kl. 15.00, bortset fra tirsdag, hvor undervisningen slutter kl. 15.10 pga. informationsmødet efter I. lektion.

Ringetiderne fremgår af nedenstående:

Lektion:	Mandag, onsdag, torsdag og fredag:	Tirsdag:
I	8.00 - 9.30	8.00 - 9.30
II	9.45 - 11.15	10.00 - 11.30
III	11.45 - 13.15	12.00 - 13.30
IV	13.30 - 15.00	13.40 - 15.10

